
LITERATUUR

The evolution of viviparity: ecological correlates of reproductive mode within a genus of australian snakes (*Pseudechis: Elapidae*).

Richard Shine. *Copeia*, 1987 (3): 551-563.

Vijf soorten van het geslacht *Pseudechis* zijn ovipaar, terwijl *Pseudechis porphyriacus* vivipaar is. De auteur zocht naar verschillen tussen *Pseudechis porphyriacus* en de andere soorten en naar eventuele verschillen in gedrag en leefmilieu om op deze manier een mogelijke verklaring te vinden voor het ontstaan van vivipare soorten. Significante verschillen in lengte en het gemiddeld aantal jongen werden niet gevonden. Ook het gedrag kwam in grote lijnen overeen. Wel bleek de vivipare soort in koudere regionen voor te komen.

De uiteindelijke gegevens van het onderzoek falsificeren diverse hypothesen over morfologische en ecologische consequenties die het evolueren tot vivipariteit zouden hebben. Of het feit dat *Pseudechis porphyriacus* in koudere en misschien ook vochtigere biotopen leeft een belangrijke rol speelt in de ontwikkeling tot vivipariteit, of dat de keuze van het biotoop juist weer een gevolg is van deze vivipariteit, blijft onduidelijk.

Geographic variation in body size of green snakes (*Opheodrys aestivus*), Michael V. Plummer. *Copeia*, 1987 (2): 483-485.

582 Museumdieren werden onderzocht op lengte (kop-anus). Alle dieren waren afkomstig uit de volgende streken: Kansas, Virginia, Zuid-Texas, Noord-Florida en Zuid-Florida. Verder werden 180 levende en museumdieren uit Arkansas bestudeerd. Er was telkens een verschil tussen de lengte van volwassen mannetjes en volwassen vrouwtjes (op één uitzondering na). De dieren uit Zuid-Florida waren verhoudingsgewijs erg groot. Waarom dit zo is, is niet helemaal duidelijk.

The evolution of viviparity: ecological correlates of reproductive mode within a genus of australian snakes (*Pseudechis*), *Elapidae*.

Richard Shine. *Copeia*, 1987 (3): 551-563.

Vijf soorten van het geslacht *Pseudechis* zijn ovipaar, terwijl *Pseudechis porphyriacus* vivipaar is. De auteur zocht naar verschillen tussen *Pseudechis porphyriacus* en de andere soorten en naar eventuele verschillen in gedrag en leefmilieu om op deze manier een eventuele verklaring te vinden voor het ontstaan van vivipare soorten.

Significante verschillen in lengte en het gemiddeld aantal jongen werden niet gevonden. Ook het gedrag kwam in grote lijnen overeen. Wel bleek de vivipare soort in koudere regionen voor te komen.

De uiteindelijke gegevens van het onderzoek falsificeren diverse hypothesen over morfologische en ecologische consequenties die het evolueren tot vivipariteit zouden hebben. Of het feit dat *Pseudechis porphyriacus* in koudere en misschien ook vochtigere biotopen leeft een belangrijke rol speelt in de ontwikkeling tot vivipariteit, of dat de keuze van het biotoop juist weer een gevolg is van deze vivipariteit, blijft onduidelijk.